

→ surowy

adjectif | surowy - singulier, nominatif

cru, aride, severe

Ten sędzia jest surowy, ale sprawiedliwy.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	surowy	surowi
genitif	surowego	surowych
datif	surowemu	surowym
accusatif	surowego	surowych
instrumental	surowym	surowymi
locatif	surowym	surowych
vocatif	surowy	surowi

	I.poj.	I.mn.
nominatif	surowa	surowe
genitif	surowej	surowych
datif	surowej	surowym
accusatif	surową	surowe
instrumental	surową	surowymi
locatif	surowej	surowych
vocatif	surowa	surowe

	I.poj.	I.mn.
nominatif	surowe	surowe
genitif	surowego	surowych
datif	surowemu	surowym
accusatif	surowe	surowe
instrumental	surowym	surowymi
locatif	surowym	surowych
vocatif	surowe	surowe

